

tanter, at det er ikke nødvendigt at give „Danstereu“'s Læsere Bevis for, at vi Mennesker vil gerne tale om det, som vi elsker.

Jeg tænker ikke hermed paa Lægfolks Tale eller Prædiken, skønt det har ofte undret mig, hvorfor det kunde være til gaa megen Betsignelse i Danmark og gaa saa smaat her, og vi regner os dog som Samfund at være i nær Slægtskab med Andres Mission. Det, jeg vilde, var at vege paa, at det kan ikke være nok for os som Guds Børn at høre Ordet, men vi maa høre for sig selv læse og betragte det meget flittigt, og hvis Kristus lever i os, saa vil det ogsaa komme frem i vor Maade at være og tale paa. Og hvis vi sammenligner det nye Liv i et Menneske med jordiske Forhold, saa vil vi ogsaa let se, at det var underligt, om det kunde være anderledes. Hvad vilde vi tænke om en Hof Mennesker, som havde Ord for at være Politikere, men de nævnte næsten aldrig noget om Politik men talte derimod om alt andet? De lod de politiske Talere tale, og de selv hørte rolig derpaa og mente saa at have taget deres Part. Eller vi Farmer, om vi blot hørte et Foredrag om disse Ting enkelte Gange eller maaske meget ofte, men selv talte vi næsten aldrig om disse Ting men paastod, at vi tænkte saa meget des mere. Saabant vilde lyde noget utroligt. Jeg fremfører nu ikke dette for at den ene kan prøve den anden, men det kan tjene til at prøve os selv.

Jeg kunde have lyst til at sige lidt mere om enkelte Punkter, men jeg vil hellere se lidt fra andre.

N. I. Jensen, Del Rey, Cal.

Vor Stilling til andre Kirker.

Under denne Overkrift findes nogle Stykker i „Danstereu“ af Past. P. P. Thoreby, og vi synes godt om, at denne Sag blev omtalt; thi vi er jo alle Begne omgivet af de Reformerte, og vi staa i Fare for at miste nogle af vore egne Menighedslemmer, naar vore Børn og vore unge, fordi de ikke er klare over den Forskel, der i Grunden er. Derfor skal Past. P. P. Thoreby have Tak for de Stykker.

En Læser i Atlantiskefjenden.

Vor hdre Mission.

Nogle Tanter.

(Af L. G.)

Der har i „Danstereu“ af og til været frerevet noget angaaende dette Emne. Jeg tænker hermed paa Artikler, hvis Maal har været at minde os om vort Ansvar og om mere Kærlighed til Sædningemissionen. Naar jeg har læst disse Bidrag, er der ofte fremkommet et Spørgsmaal i min Sjæl, nemlig dette: „Hvorfor er der saa liden Missionskærlighed og Iver i vor Menighed og vort Samfund?“

Hermed være saa ikke jagt, der ingen Interesse er, thi glædeligt er det at se, hvorledes der rundt omkring inden for enkelte Menigheder og Ungdomsforeninger, findes Missionskredse. Ligeledes har Studenterne paa „Tana College“ jo deres egen Forening, „Vestlæstereu“.

Til dette mit Spørgsmaal „Hvorfor?“ er der saa fremkommet mange Tanter hos mig, deriblandt ogsaa denne: „Hvad kan der gøres?“

Der er en Ting, vi først maa gøre os klart — det er Herrens Sag det gælder, hans Riges Fremme iblandt Folkene.

Gud giver os i sit Ord den ene store Forjættelse efter den anden i Forbindelse med Arbejdet for Sædningens Frelse (Matth. 28, 19 — 20; Sal. 2, 8.) Hos Profeten Esaias læser vi: „J er mine Vidner, siger Herren.“ (Es. 43, 10) og videre læser vi: „Giver Aft paa mig, mit Folk! Vend Øret til mig, du min Menighed! Thi Lov skal udgaa fra mig, og min Aft vil jeg fastsætte til et Lys for Fjolleflaag. Naar er min Retfærdighed, udgangen er min Frelse, og mine Arme skulle dømme Fjolleflaag, og paa mig skulle Jer vende, og paa min Arm skulle de bue.“ (Es. 51, 4—5.) Mange Herrens Mænd er i det sidste Hundredeaar vaagnet til Bevidsthed om Kir-

stens store Ansvar over for Missionsens hellige Sag.

Gennembruddets Mand, William Carry, har altid staaet for mig som en af de skønneste.

Dejligt er det at se denne Guds Kæmpe, og hans Tro til Gud, overfor en usforstaaende Tidssand, saa til Lyd for Kristenhedens Missionspligt, med sin magtige Prædiken, (holdt d. 31. Maj 1792 i Nottingham, England), der var delt i disse to Afsnit: „Vest store Ting af Gud.“ og „Hørsøg store Ting for Gud.“

Naabet blev hørt, og Herrens Sag er gaaet frem som ingen Sinde før, naar da undtages Aposteltiden. Men nu os? Skal vi ikke ogsaa være med?

Jo, men vi er da med, hører jeg en og anden sige! Ja, Herren være lovet, vi er med, det ved jeg godt, men vi skal mere med, om Herrens Forjættelser i al deres Fyldte skal komme os til Del.

Vort Samfund mangler Penge til Missionen i Japan; som Følge deraf er Missionærerne ofte i fedelige Vanfæligheder, og Gerningen lider derunder. — Her er saa atter Spørgsmaalet: „Hvad kan vi gøre? Samle de nødvendige Penge kan vi maaske nok, men det vil paa flere Steder være vanskeligt. Dette synes ogsaa at være at begynde lidt bagvendt; thi hvorledes kan vi vente store Bidrag, fra delvis uinteresserede Mennesker?“

Ved dette sidste Spørgsmaal, er jeg saa naaet til det Punkt, som ligger mig paa Hjertet! —

Kunde vi ikke tage „Danstereu“ til Forbillede og prøve dets Fremgangsmaade for at vække Interessen og Kærligheden til Sædningens Frelse, ved at oprette flere Missionskredse inden for vore Menigheder og Ungdomsforeninger? Det er vistnok mange af os bekendt, hvorledes saadanne Kredse arbejder, ved at afholde maanedlige Møder, hvor det sidste nye fra Missionærerne og Gerningen derude fremlægges og drøftes. Ligeledes bliver der gerne holdt et Foredrag om Missionen af en af Kredsens Medlemmer.

Efter den sidste Statistik (1905), som jeg er i Besiddelse af, fandtes der i Danmark 811 Missionskredse, som saa inden for de forskellige Landsdele havde sluttet sig sammen til Kredsforbund under en fælles Kredsforbundsbestyrelse for at arbejde Missionskærligheden inden for deres Omraade.

Jeg har mange Gange villet gribe Bønnen for at fremlægge denne Sag, men Gang paa Gang har jeg stubbet det fra mig, indtil nu, da Guds Mand og Kærlighed til Missionsgerningen tvinger mig til at nedlætte disse Tanter paa Papiret. Nære Missionsvenner, Herrens Erinde har Guds, lad os gaa i inderlig Bøn til Herren om mere Kærlighed og Iver for Arbejdet i hans Binaar, og da særlig for det Hjerte af Arbejdsmarken, som hedder „vor hdre Mission“.

Hermed være saa Sagen anbefalet til eder, og maatte Missionsens kære Herre, vor trofaste Frelser saa Lov til at give os Kraft til at gaa fremad; thi saa skal det lykkes!

Daabens Raadegabe.

Med Glæde har jeg i „N. S.“ læst nogle Artikler om Raadegaben. Men jeg forstaaer Daaben enderledes end de gør i det gamle Samfund, maaske ogsaa anderledes end de gør i vort Samfund, og jeg vil forsøge at tolke mit Syn med fattig Lægmandsøve.

Daabens Raadegabe, som er det evige Liv i Jesus Kristus, vor Herre, tilføres ikke Barnet ved selve Daabshandlingen, men ved Trosordet, som der spares Ja til. Paa dette Ja tilføres Barnet Frelsen, ikke en Part deraf, men hele Evangeliets Fyldte, indlagt og iføjet Barnet i Pagtens Ord. Og saa spørger der: Vil du døbes paa den nye Tro? Eller vil du paa disse Ord døbes ind i Guds Rige, som herved tilbydes dig? Saa udføres selve Daaben ved Vandbædet i den treenige Guds Navn. Denne Handling er ikke en Gave, men en Fødsel, ikke noget givet, men noget, som sker, ganske ligesom ved den naturlige

Fødsel. Barnet fødes til Verden uden Gvne, men faar af sin Pleje som Gave. Men saa er det deres Pligt, som bringer Barnet, og tilfælle Menighedsens, at sørge for, at Barnet siden kan lære at kende Pagtens Ord med Herrens Bøn, først derefter saa meget af Bibelens Ord som muligt. Det er ogsaa, hvad Dr. Morten Luther hævder i sin Katekismus.*)

Men hvordan ser det saa ud i mange troende Familiehjem. Der er megen Glæde, men der er ogsaa megen Sorg. Det ser ud til, at hos nogle Børn kan Daabslivets Gvde og Bæst slet ikke blive kendelig, i al Fald med nogle meget sent, og Forældre, som har sørget over deres Børns Blanding paa Fortabelsens Vej, har maattet gaa til Dødsriget med Sorg. Maaske de siden der har faaet Englebud om, at nu er ogsaa deres Børn paa Frelsens Vej. Jeg gaar ud fra, at her i Jordelivet er det ofte Englenes Glæde at bringe os Trøst i Sorg; og i vor Herres Vignelse om Lazarus i Dødsriget**) er der Ord, som tyder paa, at det er ligesaaan der; thi de helliges Samfund har ogsaa der en Plads. Derfor i Forældre, som sørger over deres Børn, lad jer ikke anfægte af Tvivl i Sorgen, men sidd dem bort med Troens Bøn til Gud, som sender Vej, hvor vi staaer hjælpeløse. Al Forsøn har til Følge, at Gud forbarmer sig over og nærmer sig dem, vi beder for.

Peter Terkelsen.

Mit Hjelm.

Længes du hjem til den danske Aft, Til de vuggende Vølger smaa, Til Pletten, hvor forhen som Varn du gif

Ved Søen den vndige, blaa?

Hvis du ikke det gamle Hus Med den krogede Bindingsværks Gav, Det straaflædte Tag fra Markens Rug, Fra Sommerens sparjomme Mol?

Haven den lille med Segn af Ljærn Og Blomsterne godt holdt i Stand Og bagved i Marken et Stykke Rug, — Der knapnok var seks Stæpper Land?

Mindes du Gunden, de kaldte Blis? Og saa Roen, den gamle graa? Der var ikke Hest, jeg husker for-vist — Der var ikke Raad den at faa.

Endnu jeg husker det store Træ, Hvor Rejen den deltes i to. Imellem en Slugt lidt Græs der var, Just nok til at græsse vor Ko.

Aldrig jeg glemmer det lave Rum Med Kaffen og Redlen paa Steng Som Varn sad jeg der ved Vinduet Tid

Og snittede Rør saa i Hæng. Aldrig jeg glemmer min gamle Ja'r, Naar han retted sin trumme Aft; Et lykfatigt Emil han altid bar, Naar han pløjede det sidste Styk.

Oftre jeg ser i Tanken min Mo'r, Naar hun førte med Kernen saa smaat:

*) „I Abrahams Skød.“ Med. **) Jesus siger „Hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig.“ Frelsen er knyttet til Tro og Daab. Det er Hjertets Tro, som griber Daabens Gave, her peges paa. Og Ord, der, som Luther siger, „er med og ved Vandet“, er „Vandet blot Vand og ingen Daab.“ Og det er umuligt at skille Daabens „Raadegabe, som er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre“, fra Genfødselen. Det evige Liv er det nye Liv, som et Menneske faar ved Genfødselen, saa den, der har dette Liv, han er gjenfødt. Foragelsens og Troens Ord er et folbigere Udtryk for selve Guds Ord i Daaben.

Kom der Fremmed, da banked der en Laar Af den kogende Kaffeapot.

Ja, det var mit Hjelm derovre i Nord Ved den sjerne, hølgende Strand. Om du har derhjemme en Ja'r og Mo'r, Saa skriv til dit Fædreland.

Vedre det var dog, om du er i Stand Til at gøre en Tur imod Nord, At rejse en Gang til det gamle Land, Til dit Hjelm, til din Ja'r og din Mo'r.

Jens Rinnerup.

Korrespondancer

Veresford, S. Dak.

Mr. og Mrs. G. W. Larsens eneste Søn, Harlan Oliver Larsen, havde i længere Tid været syg og saa Tirsdagen den 10. Jan. kom Budskabet om, at nu var Harlan gaaet hjem til Jesus og er sammen med Bedstemoder, som han saa lidt længere efter at komme sammen med. Harlan blev kun godt 4 Aar gammel, og siden hans Bedstemoder Mrs. Lars Larsen den 10. Nov. 1909 døde, har det altid været Harlans Tanke og Spørgsmaal: „Hvornaar kommer jeg op til Jesus, der, hvor Bedstemoder er?“ Og nu under hans Sygdom var det hans ofte gentagne Spørgsmaal: „Hvornaar kommer jeg dog der? — jeg synes, det varer saa lange.“

Man siger ofte, at Børn ikke kan tro; men lille Harlan var et Eksempel paa det modsatte; han levede i et inderligt Samfund med sin Frelser, hvilket gav sig Udslag paa mange Maader; men som jeg ikke her vil berøre, da det hører til de Mindets Blomster, der er helligede Ja'r og Mo'r. Harlan begravedes i Stillehed paa Familiens Gravsted den 12. Januar 1911.

—en.

Nuffin, Nebr.

„Talk is cheap“, siger man paa Engelsk, og hermed menes vel, at det kan man saa nok af; thi som bekendt vælger man jo for en billig Penges det, der er Overflod af. — I Teori gælder det: „Tænk før du taler“; men i Praksis vender man det om, og deraf kommer saa den billige Tale. — Hvis Striverne var ligesaa flittige paa deres Omraade, som Talerne paa deres, hvilket Stof for „Danstereu“; den vilde strafs komme til at udgaa daglig, og den vilde blive umaadelig rig — paa Penge? — nej paa Brøvi, derfor gælder det ogsaa: „Tænk før du skriver“, og saa tænkte jeg — naturligvis høje Tanter — men af! mit Lustfæls styrkede ned, og jeg fandt mig selv som en almindelig, tarvelig Korrespondent, og saa begynder jeg at tænke paa ganske daglige Ting, hvor Per og Poul figurer som Hovedpersoner, her i mit Tilfælde hedder han Jens men det kommer nu ellers ikke andre ved. — Imidlertid, Jens er væk, han saa mig ikke, hvor han gif hen, men en Fugl sang noget om, at der var Forsaar i hans Hjerte, ja det maa der ha' været. Der er ingen, som leder efter ham, for Jens er klar for sin Hat, og han skal nok løse det vanskelige Problemet, at faa to Hoveder under samme Hat — Der er nok dem, der mener, at han kommer hjerteløst tilbage; bryd dig blot ikke om det, Jens, naar du faar et andet i Stedet, der er bedre. —

Nu, har jeg ellers sagt nok om dette specielle, men ikke ualmindelige Tilfælde og gør vel bedst i at mindes de Ord, jeg begyndte med; thi man skal ikke kaste med Sten, naar man bor i et Glashus. —

Vi havde Ungdoms- og Missionsmøde i Midten af denne Maaned, men da, — jeg ved ikke, om jeg skal sige det, — dog lad gaa, der kom vi ikke saadan af Sted, som ved Kredsmødet; der blev ikke ret ved saa vanskelige Ting som de helliges Samfund. — Men frafret Meningsforskjel og Rodenhed og Umodenhed til at behandle fligt,

A NEW MARRIAGE CERTIFICATE.

To meet an ever increasing demand for a certificate that can be readily preserved and yet furnish an appropriate and artistic setting for the churchly attest, we now offer our new FOLDING MARRIAGE CERTIFICATE NO. 304.

This certificate is printed with an exquisite border design of floral wreath and wedding bells in 6 colors on exceptionally tough bristol board that is capable of folding without breaking. When opened the certificates measure 7½x11½ inches. They are executed in the finest Chromolithography. Each folded in an ornamental envelope of extra strong quality.

Prices:—Single copy 1½ Cts., 1 Doz. \$1.20, 100 copies \$9 net postpaid.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE.
Blair, Nebr.

Følgende indbundne Bøger

af det ved Branden beskadigede Lager kan endnu faas i forholdsviis god Stand til nedenfor anførte meget lave Priser.

Aufer, Ar.: Sød og Høst..... for \$1 nu 25 Cts.
Aufer, Sigurd: Modersmaalet..... for 40c nu 15 Cts.
Beck, Vilh.: Erindringer fra mit Liv..... for \$1 nu 50 Cts.
Blædel: Skønselig, dog stærk..... for 25c nu 15 Cts.
Guld, S. F.: Den skotske Kvinde..... for \$1.60 nu 50 Cts.
Guld, S. F.: Svenskerne paa Kronborg..... for \$1.40 nu 50 Cts.
Guld, S. F.: Johannes Falk..... for \$1.40 nu 50 Cts.
Gray, Alice: Netties Mission..... for 25c nu 10 Cts.
Gray, Alice: Lille Margrethe..... for 25c nu 10 Cts.
Hanen, J. M.: Bejlsblomster..... for 75c nu 25 Cts.
Hanen, J. M.: En Guds Mand..... for 35c nu 15 Cts.
Hanen, J. M.: Ny Udstillingsfrugter..... for 35c nu 15 Cts.
Hanen, J. M.: Splinter af et Verdensspejl..... for 25c nu 10 Cts.
Hauch, C.: En polit Familie..... for \$1.40 nu 50 Cts.
Heuch, J. C.: Mod Strømmen og Svar..... for \$1.50 nu 50 Cts.
Heuch, J. C.: Svar..... for 50c nu 20 Cts.
Horatio: Gennem Skærene..... for \$1.50 nu 50 Cts.
Jagemann: Prins Otto..... for \$1.20 nu 50 Cts.
Kjær, C. V.: Til Konfirmanden..... for 30c nu 10 Cts.
Luthers kristelige Betragtninger..... for \$1 nu 25 Cts.
Lys paa Vejen..... for \$1.20 nu 50 Cts.
Mathiesen: 100 Fortællinger..... for 70c nu 25 Cts.
Mathiesen: Teddys Knap..... for 40c nu 20 Cts.
McLaren, Jan: Under vilde Roser..... for 80c nu 40 Cts.
Mikkelsen: Dansk Sproglaere..... for 25c nu 10 Cts.
Ny Fortællinger for Søndagskolen..... for \$1.20 nu 50 Cts.
Richardt, Chr.: Solhøge..... for 80c nu 25 Cts.
Schmidt, Harald: Gennem Jydprøven..... for 50c nu 25 Cts.
Schriff, Ernst: Jadwiga..... for 80c nu 20 Cts.
Steffensen og Helsing: Fire Fortællinger..... for 40c nu 20 Cts.
Stretton, Hessa: Adlede Sjæle..... for 40c nu 20 Cts.
Wallace, Lew: Den Sur..... for \$1.25 nu 50 Cts.
Wallace, Lew: Den lyse Gud..... for 80c nu 25 Cts.

Mange af disse Bøger er kun ganske let eller slet ikke beskadiget, og selv de daarligere er i fuldtændig brugelig Stand. Til Biblioteksbrug samt i Partier til Forhandling gives yderligere Rabat.

Dan. Luth. Publ. House.

svagt Begreb om Fædrenes Kampe og Skuffelser. Nu er alting skønt og herligt, over alt møder Blikket gode og hyggelige hjem og pragtfulde Kirkebygninger. Maatte vi gamle saa ret af Hjertet kunne istemme Salmen: „Guds Ord det er vort Arvegods“, medens vi sejrende gaar ud af denne Tilværelse.

„Mauretania“ i Miniatur.

En fuldstændig detaljeret Model af Cunard Linien's vældige nye Damper „Mauretania“ vil for en Tid være paa Udstilling i Butiksbinduet paa Adams St. hos Revells i Chicago.

Modellen, der er en nøjagtig Gengivelse indtil de mindste Enkeltheder, maaler 18 Fod i Længde og vejer 3,500 Pund. Det er den fineste og kostbareste Skibsmodel, der nogensinde er lavet. Den har kostet \$12,000.

Zwits.

Følgende Numre af „Danstereu“: Nr. 23 for 1905. Nr. 22 og Nr. 86 for 1902. Nr. 15 for 1909.

Om nogen har en eller flere af disse Numre og vil give Afkald paa dem, kan man gøre Huset en Tjeneste ved at jende os dem.

Dan. Luth. Publ. House.